

อ่านเมื่อวันที่..... ๗ พ.ย. ๒๕๖๐

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(๑. ๒๒)

คดีหมายเลขดำที่ อ. ๙๑๘/๒๕๕๘
คดีหมายเลขแดงที่ ๑.๓๐๓/๒๕๖๐

ในพระปรมາภไธยพระมหาภัตtriy

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๒๕ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๐

ระหว่าง	นายอนุพันธ์ เจริญศรี	ผู้ฟ้องคดี
	นายกเทศมนตรีตำบลลำดวนสุรพินท์ ที่ ๑	ผู้ถูกฟ้องคดี
	ผู้ว่าราชการจังหวัดสุรินทร์ ที่ ๒	
	เทศบาลตำบลลำดวนสุรพินท์ ที่ ๓	

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่ง
โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย (อุทธรณ์คำพิพากษา)

ผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ยื่นอุทธรณ์คำพิพากษา
ในคดีหมายเลขดำที่ ๑๒๔/๒๕๕๗ หมายเลขแดงที่ ๑๒๗/๒๕๕๘ ของศาลปกครองชั้นต้น
(ศาลปกครองนครราชสีมา)

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องและเพิ่มเติมคำฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีรับราชการตำแหน่ง
ปลัดเทศบาลตำบลลำดวนสุรพินท์ ซึ่งเดิมขณะผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งรักษาการหัวหน้ากองช่าง
และปฏิบัติหน้าที่เลขานุการสภาเทศบาลตำบลลำดวนสุรพินท์ ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย
จากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ออกคำสั่งเทศบาลตำบลลำดวนสุรพินท์
ที่ ๙/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๗ เรียกให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินใหม่ทดแทน

/แก้ทั่วราชการ...

แก่ทางราชการตามความเห็นของกระทรวงการคลัง กรณีผู้ฟ้องคดีปฏิบัติหน้าที่ด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง โดยเสนอความเห็นชอบจ่ายขาดเงินสะสมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ เพื่อให้สภากเทศบาลพิจารณาอนุมัติให้จ่ายขาดเงินสะสมเป็นค่าครุภัณฑ์ประจำสำนักงานที่ไม่มีความจำเป็นเร่งด่วน จำนวน ๖ รายการ โดยไม่ได้ตรวจสอบว่าสามารถดำเนินการได้ตามกฎหมายและระเบียบหรือไม่ จึงเป็นการไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ตามข้อเสนอแนะของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๔ โดยคำสั่งดังกล่าวเรียกให้ผู้ฟ้องคดีรับผิดชอบในส่วนการกระทำของผู้ฟ้องคดีในอัตราร้อยละ ๒๐ ของความเสียหายทั้งหมด ๑,๖๕๓,๓๔๕ บาท เป็นเงิน ๓๓๐,๖๖๙ บาท ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ยกอุทธรณ์ ซึ่งผู้ฟ้องคดีเห็นว่า คำสั่งและคำวินิจฉัยอุทธรณ์ดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากผู้ฟ้องคดีได้ปฏิบัติหน้าที่เป็นไปตามระเบียบและหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด การเบิกจ่ายเงินดังกล่าวไม่ได้ทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้รับความเสียหาย ทั้งยังได้รับประโยชน์จากการครุภัณฑ์ที่จัดซื้อจัดจ้างแก่สาธารณะ จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งดังนี้

๑. เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่ ๘๒๕๕๗ เรื่อง ให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนกรณีเจ้าหน้าที่กระทำละเมิดต่อหน่วยงานของรัฐ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๗

๒. เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ยกอุทธรณ์ ตามหนังสือ ที่ สร ๐๐๒๓.๔/๒๕๗๗ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๗

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งเรียกเทศบาลตำบลลำดาวนสุรพินท์เข้ามาเป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามให้การท่านองเดียวกันว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ประการใช้แผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. ๒๕๕๐ – พ.ศ. ๒๕๕๒) เพิ่มเติม เมื่อวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๗ สืบเนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีโครงการก่อสร้างอาคารสำนักงานแห่งใหม่ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาล และก่อสร้างโรงจอดรถดับเพลิง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงต้องดำเนินการเพื่อให้ได้มาซึ่งครุภัณฑ์ตามภารกิจจ่ายเงินสะสมที่พิพาททั้ง ๖ ภารกิจ ซึ่งเป็นโครงการที่มีความจำเป็นเร่งด่วน ได้แก่ (๑) ค่าจ้างเหมาโครงการปรับปรุงห้องประชุมสภากเทศบาลตำบลลำดาวนสุรพินท์

/เป็นเงิน...

เป็นเงิน ๔๔,๐๐๐ บาท (๒) ค่าจัดซื้อระบบขยายเสียงสำหรับการประชุมและสัมมนา พร้อมติดตั้งในห้องประชุมสภาพباءลตำบลลำดวนสุรพินท์ เป็นเงิน ๒๒๗,๓๐๐ บาท (๓) ค่าจัดซื้อมู่ลี่และผ้าม่านพร้อมติดตั้งในสำนักงานเทศบาลตำบลลำดวนสุรพินท์ ศูนย์อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) และศูนย์พัฒนาเด็กเล็กของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นเงิน ๑๒๓,๘๐๐ บาท (๔) ค่าจัดซื้อพร้อมติดตั้งเครื่องปรับอากาศและพัดลมดูดอากาศ ประจำสำนักงานเทศบาลตำบลลำดวนสุรพินท์ ศูนย์อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) และศูนย์พัฒนาเด็กเล็กของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นเงิน ๕๕๕,๗๐๐ บาท (๕) ค่าจัดซื้อครุภัณฑ์สำนักงาน ประจำสำนักงานเทศบาลตำบลลำดวนสุรพินท์ เป็นเงิน ๕๙๘,๐๕๕ บาท และ (๖) ค่าก่อสร้างศาลาพระภูมิพร้อมฐานตั้งศาลาบริเวณผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นเงิน ๒๑๕,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๑,๖๕๓,๓๔๕ บาท ซึ่งสภาพباءลตำบลลำดวนสุรพินท์ ได้มีมติเห็นชอบเป็นเอกฉันท์อนุมัติให้จ่ายขาดเงินสะสมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ ทั้งหมด ๑๓ โครงการ และอุดหนุนสำนักงานที่ดินเจังหวัดสุรินทร์อีก ๑ โครงการ รวมเป็น ๑๔ โครงการ ซึ่งรวมโครงการที่พิพาททั้ง ๖ โครงการ เมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๙ ต่อมา สำนักงานตรวจสอบเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๕ (จังหวัดนครราชสีมา) มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๑ แจ้งผลการตรวจสอบการเงินสำหรับปีสิ้นสุดวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๐ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ โดยมีข้อสังเกตประกอบการตรวจสอบการใช้จ่ายเงินว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ โดยได้รับอนุมัติจากสภาพباءลตำบลลำดวนสุรพินท์ ได้เบิกเงินจ่ายขาดเงินสะสม ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ จัดซื้อครุภัณฑ์ประจำสำนักงานที่ไม่มีความจำเป็นเร่งด่วน จำนวน ๖ ภารกิจ รวมเป็นเงิน ๑,๖๕๓,๓๔๕ บาท ซึ่งไม่ถูกต้องตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงิน ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ จึงให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ หาผู้รับผิดชอบ ส่งใช้เงินที่เบิกจ่ายไม่ถูกต้องคืนคลังเทศบาล และให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง แก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ซึ่งแจง ข้อเท็จจริงต่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๕ แต่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ภูมิภาคที่ ๕ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๒ ยืนยันตามข้อทักษะเดิมที่ให้ เรียกเงินคืนคลังเทศบาล ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงได้มีหนังสือถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ขอให้วินิจฉัย ข้อทักษะของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๕ หลังจากนั้น นายอำเภอลำดวน ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๒ แจ้งผลการวินิจฉัยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒

/ยืนยัน...

ยืนยันข้อทักษะของสำนักงานการตรวจสอบเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๔ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้มีคำสั่งเทศบาลตำบลลำดวนสุรพินท์ ที่ ๔/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๕ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด ต่อมา คณะกรรมการฯ ได้สอบสวน และมีรายงานผลการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด ฉบับลงวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๕ เสนอต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ว่าการเบิกเงินจ่ายขาดเงินสะสมเพื่อจัดซื้อครุภัณฑ์ประจำสำนักงานจำนวน ๖ ล้านบาท เป็นเงิน ๑,๖๕๓,๓๔๕ บาท เป็นไปโดยถูกต้องตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ แล้ว จึงไม่เป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ หลังจากนั้น เมื่อวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๕ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้วินิจฉัยสั่งการเห็นชอบตามความเห็นของคณะกรรมการฯ และได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๕ แจ้งผลการพิจารณาความรับผิดทางละเมิดของผู้ฟ้องคดี พร้อมส่งสำนวนการสอบสวนให้กระทรวงการคลังตรวจสอบ ต่อมา กรมบัญชีกลางได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ และหนังสือลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๖ แจ้งผลการพิจารณาความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ทราบ โดยให้ผู้ฟ้องคดีรับผิดชอบใช้ค่าสินใหม่ทดแทน เป็นเงิน ๓๓๐,๖๖๙ บาท ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้ออกคำสั่งเทศบาลตำบลลำดวนสุรพินท์ ที่ ๘/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๗ เรียกให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินใหม่ทดแทนแก่ทางราชการตามความเห็นของกระทรวงการคลัง ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ อุทธรณ์คำสั่ง ชี้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๗ ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีทึ้งสามเห็นว่าการจ่ายขาดเงินสะสมทั้ง ๖ โครงการดังกล่าว ไม่เป็นไปตามเงื่อนไขของระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ เนื่องจากไม่ใช่กิจการที่เกี่ยวกับการบริการชุมชนและสังคม หรือกิจการที่เป็นการเพิ่มพูนรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือกิจการที่จัดทำเพื่อบำดัดความเดือดร้อนของประชาชน พฤติกรรมของผู้ฟ้องคดีเป็นการกระทำด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง เป็นเหตุให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และทางราชการได้รับความเสียหาย ผู้ถูกฟ้องคดีทึ้งสามได้ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ถูกต้องตามระเบียบ ขั้นตอนและขอบเขตกฎหมายแล้ว

ผู้ฟ้องคดีด้วยค้านคำให้การว่า ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยข้อบังคับการประชุมสภาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๗ อำนาจในการเสนอญัตติขอความเห็นชอบจ่ายขาดเงินสะสมให้สภาพเทศบาลตำบลลำดวนสุรพินท์พิจารณาอนุมัติ เป็นอำนาจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีเป็นเพียงผู้ปฏิบัติตามหน้าที่ในฐานะรักษาการหัวหน้ากองช่างในการตรวจสอบ

/พสด...

พัสดุครุภัณฑ์ที่เทศบาลขาดแคลนและจำเป็นต่อการปฏิบัติงานของเทศบาล จึงได้นำเรียน ต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นเท่านั้น มิใช่การเสนอขอความเห็นชอบจ่ายขาดเงินสะสม แต่อย่างใด ทั้งการบรรจุภูมิที่ขอจ่ายขาดเงินสะสม ระเบียบกีกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ ของประธานสภากเทศบาล อำนาจในการเรียกประชุมสภากเทศบาลสมัยวิสามัญก็เป็นอำนาจ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ สำหรับการจัดทำระเบียบวาระการประชุม การซื้อขายระเบียบกฎหมาย ต่อที่ประชุม รวมทั้งการจัดทำรายงานการประชุม ผู้ฟ้องคดีได้ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะ เลขานุการสภากเทศบาลตำบลลามดาวน์สูรพินท์ เมื่อสภากเทศบาลตำบลลามดาวน์สูรพินท์ ได้ใช้ดุลพินิจให้ความเห็นชอบภูมิที่พิจารณาจ่ายขาดเงินสะสมที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เสนอ ก็เป็นไปตามที่ระเบียบกำหนดไว้ ผู้ฟ้องคดีจึงมิได้ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความประมาทเลินเล่อ ออย่างร้ายแรงแต่อย่างใด

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามให้การเพิ่มเติมทำนองเดียวกับคำให้การ

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีมีประเด็นต้องวินิจฉัยว่า คำสั่ง เทศบาลตำบลลามดาวน์สูรพินท์ ที่ ๙/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๗ ในส่วนที่เรียกให้ ผู้ฟ้องคดีรับผิดชอบใช้ค่าสินใหม่ทดแทน และคำวินิจฉัยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ยกอุทธรณ์ ของผู้ฟ้องคดี ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่ โดยที่คดีนี้ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ออกประกาศเทศบาลตำบลลามดาวน์สูรพินท์ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๘ ให้ใช้ แผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. ๒๕๕๐ – พ.ศ. ๒๕๕๒) เพิ่มเติม ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ต่อมา ผู้ฟ้องคดีซึ่งขณะนั้นดำรงตำแหน่งหัวหน้ากองช่างได้เสนอบันทึกข้อความผ่านหัวหน้ากองคลัง ปลัดเทศบาลตำบลลามดาวน์สูรพินท์และรองนายกเทศมนตรีตำบลลามดาวน์สูรพินท์ เพื่อให้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เสนอภูมิที่พิจารณาจ่ายขาดเงินสะสมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ จำนวน ๑๕ โครงการ ให้สภากเทศบาลตำบลลามดาวน์สูรพินท์พิจารณาอนุมัติ ซึ่งสภากเทศบาล ตำบลลามดาวน์สูรพินท์ได้มีการประชุม เมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๘ พิจารณาภูมิที่ดังกล่าว แล้วมีมติเป็นเอกฉันท์อนุมัติให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จ่ายขาดเงินสะสมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ จำนวน ๑๕ โครงการ หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้เบิกจ่ายเงินสะสม เป็นค่าจัดซื้อครุภัณฑ์ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ จำนวน ๖ ภูมิที่ รวมเป็นเงิน ๑,๖๕๓,๓๔๕ บาท ได้แก่ (๑) ค่าจ้างเหมาโครงการปรับปรุงห้องประชุมสภากเทศบาลตำบล ลามดาวน์สูรพินท์ เป็นเงิน ๔๔,๐๐๐ บาท (๒) ค่าจัดซื้อระบบขยายเสียงสำหรับการประชุม และสัมมนาพร้อมติดตั้งในห้องประชุมสภากเทศบาลตำบลลามดาวน์สูรพินท์ เป็นเงิน

/๒๒๗,๓๐๐ บาท...

๒๒๗,๓๐๐ บาท (๓) ค่าจัดซื้อมุลีและผ้าม่านพร้อมติดตั้งในสำนักงานเทศบาลตำบลลำดาวน สุรพินท ศูนย์อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) และศูนย์พัฒนาเด็กเล็กของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นเงิน ๑๒๓,๘๐๐ บาท (๔) ค่าจัดซื้อพร้อมติดตั้งเครื่องปรับอากาศและพัดลมดูดอากาศประจำสำนักงานเทศบาลตำบลลำดาวนสุรพินท ศูนย์อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) และศูนย์พัฒนาเด็กเล็กของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นเงิน ๕๕๕,๒๐๐ บาท (๕) ค่าจัดซื้อครุภัณฑ์สำนักงานประจำสำนักงานเทศบาลตำบลลำดาวนสุรพินท เป็นเงิน ๔๙๘,๐๔๕ บาท และ (๖) ค่าก่อสร้างศาลาพระภูมิพร้อมฐานตั้งศาลาบริเวณผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นเงิน ๒๑๕,๐๐๐ บาท เห็นได้ว่าการจัดซื้อจัดจ้างเพื่อให้ได้มาซึ่งครุภัณฑ์ตามโครงการดังกล่าว เป็นไปเพื่อประโยชน์แก่การปฏิบัติหน้าที่ในงานราชการประจำของสมาชิกสภาเทศบาลตำบลลำดาวนสุรพินทและเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นสำคัญ ส่วนการก่อสร้างศาลาพระภูมิพร้อมฐานตั้งศาลาบริเวณที่ทำการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แม้จะเป็นโครงการที่บรรจุอยู่ในแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. ๒๕๕๐ – พ.ศ. ๒๕๕๒) เพิ่มเติมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี การกีฬาและคุณภาพชีวิต แนวทางที่ ๒.๒ การพัฒนาด้านศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี แต่ก็เห็นได้ว่าเป็นการจัดซื้อครุภัณฑ์เพื่อเป็นสิ่งสักการะประจำผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ดังเช่นที่สำนักทำการท่าไห้ไปจัดให้มี เมื่อการจัดซื้อจัดจ้างทั้งหมดโครงการดังกล่าว มิได้เป็นกิจการซึ่งเกี่ยวกับด้านการบริการชุมชนและสังคมโดยตรง อีกทั้ง มิใช่เป็นกิจการที่เป็นการเพิ่มพูนรายได้ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ หรือกิจการที่จัดทำเพื่อบำดความเดือดร้อนของประชาชนตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๘๙ วรรคหนึ่ง ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ แต่อย่างใด สถาบันเทศบาลตำบลลำดาวนสุรพินทจึงไม่มีอำนาจอนุมัติเงินสะสมให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ นำไปจัดซื้อจัดจ้างเพื่อให้ได้มาซึ่งครุภัณฑ์ทั้งหมดโครงการดังกล่าว การที่สถาบันเทศบาลตำบลลำดาวนสุรพินท อนุมัติเงินสะสมตามโครงการดังกล่าว จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย โดยที่ผู้ฟ้องคดีซึ่งดำรงตำแหน่งรักษาการหัวหน้ากองช่าง และปฏิบัติหน้าที่เลขานุการสถาบันเทศบาลตำบลลำดาวนสุรพินท ในขณะนั้น ได้จัดทำบันทึกข้อความลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๔๙ เรื่อง ขอความเห็นชอบจ่ายขาดเงินสะสมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ เสนอผ่านหัวหน้ากองคลัง ปลัดเทศบาล และรองนายกเทศมนตรีเพื่อให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้ความเห็นชอบในการเสนอเรื่องให้

/สถาบัน...

สภากเทศบาลตำบลลำดวนสรุปรินทร์พิจารณาอนุมัติจ่ายขาดเงินสะสม โดยไม่ได้ตรวจสอบว่า สามารถกระทำได้ตามกฎหมายและระเบียบหรือไม่ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อนุมัติเบิกจ่ายเงินสะสมรวมเป็นเงิน ๑,๖๕๓,๓๔๕ บาท เพื่อจัดซื้อจัดจ้างให้ได้มาซึ่งครุภัณฑ์ ทั้งหมดโครงการ โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่ต้องเบิกจ่ายเงินสะสมไปโดยไม่มีเหตุตามกฎหมายที่จะเบิกจ่ายได้ รวมทั้งก่อให้เกิด ความเสียหายแก่ระบบวินัยทางการคลังของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ อีกด้วย อันเกิดจาก ความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของผู้ฟ้องคดีและเจ้าหน้าที่อื่นที่มีส่วนร่วมในการทำให้ การจ่ายเงินสะสมสำเร็จผล จึงเป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีและเจ้าหน้าที่อื่นได้กระทำละเมิดต่อ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ อันเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ออกคำสั่งตามความเห็นของกระทรวงการคลังเรียกให้ผู้ฟ้องคดีและเจ้าหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้อง กับการกระทำการที่ทำละเมิดต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในเหตุพิพาท รับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน แก่ทางราชการในความเสียหายทั้งหมดจำนวน ๑,๖๕๓,๓๔๕ บาท ตามสัดส่วนความรับผิด เฉพาะตน ดังนี้ (๑) นายพิชัย สติตอินทพาร ดำรงตำแหน่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ขณะนั้น ให้รับผิดในอัตราร้อยละ ๒๐ เป็นเงิน ๓๓๐,๖๖๙ บาท (๒) รองนายกเทศมนตรี ตำบลลำดวนสรุปรินทร์ จำนวน ๒ คน ให้รับผิดในอัตราร้อยละ ๕ ต่อคน เป็นเงินคนละ ๘๒,๖๖๗.๒๕ บาท (๓) ปลัดเทศบาลตำบลลำดวนสรุปรินทร์ ให้รับผิดในอัตราร้อยละ ๓๐ เป็นเงิน ๔๘๖,๐๐๓.๕๐ บาท (๔) หัวหน้ากองคลัง ให้รับผิดในอัตราร้อยละ ๒๐ เป็นเงิน ๓๓๐,๖๖๙ บาท และ (๕) ผู้ฟ้องคดี ซึ่งดำรงตำแหน่งรักษาการหัวหน้ากองช่างในขณะนั้น ให้รับผิดในอัตราร้อยละ ๒๐ เป็นเงิน ๓๓๐,๖๖๙ บาท โดยที่ความเสียหายที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้รับเกิดจากการเบิกจ่ายเงินสะสมเพื่อจัดซื้อจัดจ้างให้ได้มาซึ่งครุภัณฑ์โดยไม่ชอบ ด้วยกฎหมาย แต่เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ครุภัณฑ์ที่จัดซื้อทั้งหมดรายการเป็นครุภัณฑ์ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จำเป็นต้องจัดหามาเพื่อใช้ในการปฏิบัติงาน โดยได้บรรจุโครงการ ดังกล่าวไว้ในแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. ๒๕๕๐ – พ.ศ. ๒๕๕๒) ฉบับเพิ่มเติม ซึ่งแม้ว่า จะไม่มีการใช้จ่ายจากเงินสะสม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ก็ต้องจัดหาครุภัณฑ์ดังกล่าวโดยใช้จ่าย จากงบประมาณปกติ การนำเงินสะสมมาใช้จ่ายจึงเป็นเพียงการใช้จ่ายเงินที่ไม่ถูกต้อง ตามระเบียบของทางราชการท่านนั้น และครุภัณฑ์ทั้งหมดรายการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ตรวจสอบ รับงานและใช้ประโยชน์ตลอดมา ดังนั้น ในการคิดคำนวณความเสียหาย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงขอบคุณที่จะต้องหักส่วนจากการรับครุภัณฑ์ดังกล่าวไว้ใช้ประโยชน์ในงานราชการของ

/ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓...

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ออกด้วย เนื่องจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ นำเงินค่าจัดซื้อจัดจ้างเต็มจำนวนตามภาระเบิกจ่ายทั้งหมดมาคิดเป็นค่าความเสียหายโดยมิได้หักส่วนเช่นว่านี้แล้วออกคำสั่งเรียกให้ผู้ฟ้องคดีและเจ้าหน้าที่อื่นชดใช้ค่าสินใหม่ทดแทนตามจำนวนความเสียหายดังกล่าว ย้อมทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้รับประโยชน์เกินสมควร กล่าวคือ นอกจากจะได้รับค่าสินใหม่ทดแทนเต็มจำนวนเงินตามภาระเบิกจ่ายทั้งหมดแล้ว ครุภัณฑ์ดังกล่าวก็ยังคงตกเป็นทรัพย์สินที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ใช้ประโยชน์ต่อไป อันเป็นกรณีที่ไม่เป็นธรรมแก่ผู้ต้องชดใช้ค่าสินใหม่ทดแทนแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ อย่างเห็นได้ชัด ด้วยเหตุนี้ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ออกคำสั่งเรียกให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินใหม่ทดแทน โดยมิได้หักส่วนจากการรับครุภัณฑ์ดังกล่าวไว้ใช้ประโยชน์ในงานราชการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ออก จึงเป็นการใช้สิทธิเรียกให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินใหม่ทดแทน เกินกว่าความเสียหายที่แท้จริง อันเป็นการไม่คำนึงถึงระดับความร้ายแรงแห่งการกระทำ และความเป็นธรรมแห่งกรณีเป็นเกณฑ์ ตามมาตรา ๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๘ เมื่อพิเคราะห์ถึงระดับความร้ายแรง แห่งการกระทำและความเป็นธรรมแห่งกรณี โดยพิจารณาจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ตรวจรับครุภัณฑ์ทั้งหมดรายการและใช้งานมาโดยตลอดตั้งแต่ปลายปี พ.ศ. ๒๕๔๙ เป็นต้นมา อันก่อให้เกิดประโยชน์แก่การปฏิบัติหน้าที่ในงานราชการของสมาชิกสภาเทศบาล ตำบลลามวนสุรพินท์และเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงให้หักส่วนแห่งการใช้ประโยชน์ ดังกล่าวออกเป็นสัดส่วนสี่ในห้าของวงเงินค่าจัดซื้อจัดจ้างเต็มจำนวนตามภาระเบิกจ่าย ทั้งหมดจากจำนวนเงิน ๑,๖๕๓,๓๔๕ บาท เป็นเงินที่หักส่วนออกจำนวน ๑,๓๒๒,๖๗๖ บาท คงเหลือค่าความเสียหาย เป็นเงิน ๓๓๐,๖๖๙ บาท ซึ่งความเสียหายจำนวน ๓๓๐,๖๖๙ บาท เป็นผลส่วนหนึ่งมาจากการใช้อำนาจอนุมัติโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายของสภาเทศบาล ตำบลลามวนสุรพินท์ด้วย จึงสมควรที่สภาเทศบาลตำบลลามวนสุรพินท์จะต้องรับผิดในความเสียหายดังกล่าวเฉพาะส่วนของตนด้วย การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ออกคำสั่งตามความเห็นของกระทรวงการคลัง เรียกให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินใหม่ทดแทน โดยกำหนดสัดส่วนความรับผิดให้ผู้ฟ้องคดีในอัตราร้อยละ ๒๐ ของความเสียหาย จึงเป็นการกำหนดสัดส่วนความรับผิดของผู้ฟ้องคดีที่มากเกินกว่าอำนาจหน้าที่ที่ผู้ฟ้องคดีต้องรับผิดชอบ อันเป็นการกำหนดสัดส่วนความรับผิดที่ไม่คำนึงถึงระดับความร้ายแรง แห่งการกระทำและความเป็นธรรมในการกระทำการละเมิดของผู้ฟ้องคดีเป็นเกณฑ์ ตามมาตรา ๘

/วรรคสอง...

วรรณสองและวรรณสี แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๗ กรณีจึงต้องกำหนดสัดส่วนความรับผิดในความเสียหายจำนวนเงิน ๓๓๐,๖๖๙ บาท ตามสัดส่วนความรับผิดใหม่ให้ถูกต้องและเป็นธรรม โดยให้สภาพเทคโนโลยีดิจิทัลดำเนินการหัวหน้า กองช่างในขณะนี้รับผิดในอัตราเรื่อยละ ๒๐ นายพิชัย สกิตอินทร์ ซึ่งดำรงตำแหน่งผู้ฝ่ายคดีที่ ๑ ในขณะนั้นรับผิดในอัตราเรื่อยละ ๑๕ รองนายกเทศมนตรีตำบลลำดวนสุรพินท์ จำนวน ๒ คน รับผิดในอัตราคนละเรื่อยละ ๕ ปลัดเทศบาลตำบลลำดวนสุรพินทร์รับผิดในอัตราเรื่อยละ ๒๕ หัวหน้ากองคลัง รับผิดในอัตราเรื่อยละ ๑๕ และผู้ฝ่ายคดีซึ่งดำรงตำแหน่งรักษาการหัวหน้า กองช่างในขณะนั้น รับผิดในอัตราเรื่อยละ ๑๕ จึงคงเหลือจำนวนค่าสินใหม่ทดแทน ตามสัดส่วนความรับผิดของผู้ฝ่ายคดีที่ต้องชดใช้ให้แก่ทางราชการเป็นเงิน ๔๙,๖๐๐.๓๕ บาท ดังนั้น คำสั่งเทศบาลตำบลลำดวนสุรพินท์ ที่ ๙/๒๕๓๗ เรื่อง ให้ชดใช้ค่าสินใหม่ทดแทน กรณีเจ้าหน้าที่กระทำละเมิดต่อหน่วยงานของรัฐ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๓๗ ในส่วนที่ เรียกให้ผู้ฝ่ายคดีชดใช้ค่าสินใหม่ทดแทนแก่ทางราชการเป็นจำนวนเงินที่เกินกว่า ๔๙,๖๐๐.๓๕ บาท จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย อันเป็นเหตุให้คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของ ผู้ฝ่ายคดีที่ ๒ ตามหนังสือ ที่ สร ๐๐๒๓.๔/๒๕๗๗ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๓๗ ในส่วนที่ยกอุทธรณ์ของผู้ฝ่ายคดีในจำนวนค่าสินใหม่ทดแทนที่เกินกว่า ๔๙,๖๐๐.๓๕ บาท "ไม่ชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน"

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาเพิกถอนคำสั่งเทศบาลตำบลลำดวนสุรพินท์ ที่ ๙/๒๕๓๗ เรื่อง ให้ชดใช้ค่าสินใหม่ทดแทนกรณีเจ้าหน้าที่กระทำละเมิดต่อหน่วยงาน ของรัฐ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๓๗ ในส่วนที่เรียกให้ผู้ฝ่ายคดีชดใช้ค่าสินใหม่ทดแทน แก่ทางราชการ เป็นจำนวนเงินที่เกินกว่า ๔๙,๖๐๐.๓๕ บาท และเพิกถอนคำวินิจฉัยอุทธรณ์ ของผู้ฝ่ายคดีที่ ๒ ตามหนังสือ ที่ สร ๐๐๒๓.๔/๒๕๗๗ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๓๗ ในส่วนที่ยกอุทธรณ์ของผู้ฝ่ายคดี ในจำนวนค่าสินใหม่ทดแทนที่เกินกว่า ๔๙,๖๐๐.๓๕ บาท โดยให้มีผลย้อนหลังไปถึงวันที่ออกคำสั่งและคำวินิจฉัยอุทธรณ์ดังกล่าว

ผู้ฝ่ายคดีอุทธรณ์ว่า การใช้จ่ายเงินสะสมนี้ เป็นการจัดหาครุภัณฑ์อันจำเป็น ในการปฏิบัติหน้าที่ในงานราชการประจำของสมาชิกสภาพเทศบาลตำบลลำดวนสุรพินท์ และเจ้าหน้าที่ของผู้ฝ่ายคดีที่ ๓ แม้การปฏิบัติหน้าที่ของบุคคลเหล่านั้น จะมิได้เป็น การให้บริการแก่ชุมชนและสังคมโดยตรง แต่ผลผลิตจากการปฏิบัติงานด้วยครุภัณฑ์เหล่านี้ ก็เป็นการผลิตงานอุปกรณ์เพื่อบริการสาธารณะให้แก่ชุมชนและสังคมทั้งสิ้น ส่วนผู้ฝ่ายคดี

/ได้กระทำ...

ได้กระทำละเมิดต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ โดยได้กระทำการอันไม่ชอบด้วยกฎหมาย เกิดความเสียหายแก่จำนวนเงินสะสมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ รวมทั้งก่อให้เกิดความเสียหายแก่ระบบวินัยการคลังของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ หรือไม่ นั้น จะต้องพิจารณาตามมาตรา ๔๗๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งได้บัญญัติเกี่ยวกับองค์ประกอบของการกระทำละเมิดไว้ ๒ ประการคือ เป็นการกระทำต่อผู้อื่นโดยผิดกฎหมาย และการกระทำนั้นได้ก่อให้เกิดความเสียหายแต่ในข้อเท็จจริงแม้ว่าจะไม่มีการใช้จ่ายจากเงินสะสม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ก็ต้องจัดหาครุภัณฑ์ดังกล่าว โดยจ่ายจากงบประมาณปกติ โดยการโอนงบประมาณมาตั้งจ่ายหรือจัดทำงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ดังนั้น การนำเงินสะสมมาใช้จ่ายจึงเป็นเพียงการใช้จ่ายเงินที่ไม่ถูกต้องตามวิธีการจ่ายเงินตามระเบียบของทางราชการเท่านั้น อีกทั้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ก็ได้รับเอกสารุภัณฑ์ดังกล่าวไว้ใช้งานแล้ว การจ่ายเงินดังกล่าวจึงมิได้ทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้รับความเสียหายแต่อย่างใด ดังนั้น การคิดคำนวนความเสียหายโดยหักส่วนจากการรับครุภัณฑ์ดังกล่าวไว้ใช้ประโยชน์ออกเป็นสัดส่วนสู่ในห้าของวงเงินค่าจัดซื้อจัดจ้างเต็มจำนวนตามวิธีการเบิกจ่ายทั้งหมด จำนวนเงิน ๑,๖๕๓,๓๔๕ บาท เป็นเงินที่หักส่วนออกจำนวน ๑,๓๙๒,๖๗๖ บาท คงเหลือความเสียหายเป็นเงินจำนวน ๓๓๐,๖๖๗ บาท ซึ่งหากจะถือเป็นมูลค่าความเสียหายและจะต้องให้เจ้าหน้าที่ของรัฐชดใช้ค่าสินใหม่ทดแทนตามจำนวนดังกล่าวแล้ว จะมีผลเท่ากับว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ครุภัณฑ์ไว้ใช้งานจนถึงปัจจุบันและจะยังคงใช้ประโยชน์จากครุภัณฑ์เหล่านั้นต่อไปอีกในอนาคต และยังจะได้รับค่าสินใหม่ทดแทนจากเจ้าหน้าที่ของรัฐอีกด้วย ซึ่งไม่เป็นไปตามหลักการชดใช้ค่าสินใหม่ทดแทนในมูละเมิดที่มุ่งให้ผู้เสียหายได้กลับคืนสู่สถานะเดิมเท่านั้น ซึ่งตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๘ มีเจตนาณ์ที่จะให้หน่วยงานของรัฐได้รับการชดเชยความเสียหายตามสัดส่วนและความร้ายแรงของการกระทำละเมิดของเจ้าหน้าที่ โดยมิได้มุ่งหมายให้นำการชดใช้ค่าสินใหม่ทดแทนมาเป็นมาตรการในการลงโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐแต่อย่างใด การให้เจ้าหน้าที่ของรัฐชดใช้ค่าสินใหม่ทดแทนจึงต้องพิจารณาจากความเสียหายของหน่วยงานของรัฐเป็นสำคัญ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่ได้รับความเสียหายในเชิงทรัพย์สินดังที่กล่าวข้างต้น การที่ผู้ฟ้องคดีได้จัดทำัญติดต่อสภากเทศบาลดำเนินล้ำดวนสรุพินท์เพื่ออนุมัติจ่ายขาดเงินสะสม อันเป็นผลให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้จ่ายเงินสะสม แม้จะไม่ถูกต้องตามระเบียบของทางราชการ ก็ไม่เป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และไม่จำเป็นต้องชดใช้ค่าสินใหม่ทดแทนให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามนัย

/ມາຕຣາ ແກ່ອ...

มาตรา ๔๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงไม่มีอำนาจตามมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๗ ที่จะออกคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนได้ ดังนั้น คำสั่งเทศบาลตำบลลามดาวน์สูรพินท์ ที่ ๙/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๗ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทน จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น โดยขอให้เพิกถอนคำสั่งเทศบาลตำบลลามดาวน์สูรพินท์ ที่ ๙/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๗ และคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แก้อุทธรณ์ในทำนองเดียวกับคำอุทธรณ์โดยเพิ่มเติมว่า การที่ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้เสนอขอความเห็นชอบจ่ายขาดเงินสะสมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็นค่าครุภัณฑ์ประจำสำนักงานที่ไม่มีความจำเป็นเร่งด่วนจำนวน ๖ รายการ เป็นเพียงการจัดซื้อจัดจ้างเพื่อให้ได้มาซึ่งครุภัณฑ์ไว้ใช้ประจำสำนักงานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ อันมิใช่เป็นกิจการที่เป็นการเพิ่มพูนรายได้ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ หรือกิจการที่จัดทำเพื่อบำบัดความเดือดร้อนของประชาชนแต่อย่างใด ซึ่งเป็นการไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อ ๘๙ วรรคหนึ่ง (๑) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๗ ที่ให้กระทำได้เฉพาะกิจการซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกี่ยวกับด้านการบริการชุมชนและสังคม หรือกิจการที่เป็นการเพิ่มพูนรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือกิจการที่จัดทำเพื่อบำบัดความเดือดร้อนของประชาชน และผู้ฟ้องคดีได้กระทำละเมิดต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ โดยเบิกจ่ายไม่ถูกต้องตามวิธีการจ่ายเงินตามระเบียบของทางราชการและได้ก่อให้เกิดความเสียหายแก่จำนวนเงินสะสมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่ต้องเบิกจ่ายไปโดยไม่มีเหตุตามกฎหมายที่จะเบิกจ่ายได้ รวมทั้งก่อให้เกิดความเสียหายแก่ระบบวินัยการคลังของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อีกด้วย

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แก้อุทธรณ์ว่า กรณีการจ่ายขาดเงินสะสมของสภาเทศบาลตำบลลามดาวน์สูรพินท์ จำนวน ๖ โครงการ เป็นไปตามเงื่อนไขข้อ ๘๙ วรรคหนึ่ง (๑) ของ

/ระเบียบ...

จะเป็นภาระของประเทศไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจสอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ หรือไม่ นั้น ข้อเท็จจริงรับฟัง เป็นที่ยุติธรรมรายงานของสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๔ (จังหวัดนครราชสีมา) ที่เข้าตรวจสอบผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ว่า การจ่ายขาดเงินสะสมโครงการดังกล่าวไม่เป็นไปตามเงื่อนไขข้อ ๘๙ วรรคหนึ่ง (๑) ของระเบียบดังกล่าว เนื่องจากไม่ใช่กิจการที่เกี่ยวกับด้านการบริการชุมชนและสังคม หรือกิจการที่เป็นการเพิ่มพูนรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือกิจการที่จัดทำเพื่อบำดความเดือดร้อนของประชาชน ซึ่งความเห็นของสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๔ (จังหวัดนครราชสีมา) สอดคล้องกับความเห็นของกรมบัญชีกลาง การที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า โครงการทั้ง ๖ โครงการ เป็นกิจการที่เกี่ยวกับด้านต่างๆ ในระเบียบดังกล่าว จึงไม่อาจรับฟังได้ เนื่องจากโครงการทั้ง ๕ โครงการ คือ การปรับปรุงห้องประชุมสภาพباءลательดำเนินส่วนสูรพินท์ การจัดซื้อระบบขยายเสียงสำหรับการประชุมสภาพباءลalte การจัดซื้อผ้าม่านศูนย์ อปพร. และศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก การจัดซื้อเครื่องปรับอากาศพร้อมติดตั้ง ศูนย์ อปพร. และศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก และการจัดซื้อเต้าประชุม ตู้เหล็ก ชุดรับแขก ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ยอมทราบว่า มีความจำเป็นต้องใช้วัสดุเมื่อใดจะดำเนินการเมื่อใด ซึ่งสามารถดำเนินการได้โดยเทคโนโลยีดิจิทัลประจำปี ๒๕๖๐ โครงการจัดสร้างศาลาพระภูมิ นั้น มิได้อยู่ในอำนาจหน้าที่ของเทศบาล และการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการไม่อาจพิจารณาเพียงแค่ว่า พัสดุครุภัณฑ์มีไว้ใช้ในการปฏิบัติราชการหรือประชาชนได้รับประโยชน์จากการดำเนินโครงการแล้ว จะไม่เกิดความเสียหายแก่ราชการ โดยไม่คำนึงว่าการเบิกจ่ายเงินเป็นไปตามระเบียบของทางราชการหรือไม่ เนื่องจากส่วนราชการต้องดำเนินการตามที่กฎหมายให้อำนาจ และต้องดำเนินการตามวิธีการที่กฎหมายกำหนดเท่านั้น การที่กฎหมายได้กำหนดไว้อย่างชัดเจนว่า การใช้จ่ายเงินสะสมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องดำเนินการอย่างไร เช่นเดียวกับการน้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับการจัดสรรงบประมาณให้ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กในหมู่ที่ ๒ แต่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินโครงการในพื้นที่หมู่ที่ ๓ ซึ่งไม่อาจดำเนินการได้ เนื่องจากส่วนราชการต้องดำเนินการตามที่กฎหมายให้อำนาจดำเนินการและต้องดำเนินการตามวิธีการที่กฎหมายกำหนดเท่านั้น ทั้งนี้ จะอ้างว่าประชาชนได้ประโยชน์นั้น จึงไม่อาจรับฟังได้ เพราะไม่เพียงแค่โครงการทั้ง ๖ โครงการ ที่พิพากษาเท่านั้น ที่เป็นประโยชน์กับชุมชนและสังคม เพื่อบำดความเดือดร้อนของประชาชน แต่ยังมี

โครงการอื่นๆ...

โครงการอื่นๆ ที่ปรากฏในแผนพัฒนาสามปีหรือในแผนยุทธศาสตร์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่เป็นประโยชน์กับชุมชนและสังคม การที่ผู้ฟ้องคดีมิได้ดำเนินการตามวิธีการที่กฎหมายกำหนดไว้ จึงเป็นการจะไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ จึงย่อมเกิดความเสียหายแก่การบริหารงบประมาณของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓

ส่วนกรณีการกำหนดสัดส่วนค่าสินไหมทดแทน นั้น เมื่อการเบิกจ่ายเงินทั้ง ๖ โครงการไม่เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจสอบของกรุงศรีอยุธยา จำกัด ๒๕๔๗ และผู้ฟ้องคดีทราบอยู่แล้วว่า ไม่มีกฎหมายไม่มีอำนาจ การดำเนินการเพื่อเบิกจ่ายโครงการดังกล่าว ย่อมเป็นการจะให้หรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ทำให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ การหักส่วนแห่งการใช้ประโยชน์ในทรัพย์สินออกเป็นสัดส่วนสี่ในห้า ของวงเงินจัดซื้อจัดจ้างเต็มจำนวนตามภาระทั้งหกฉบับ โดยคงเหลือความเสียหาย เป็นเงิน ๓๓๐,๖๖๙ บาท ย่อมเกิดความเสียหายในการบริหารงบประมาณเพื่อจัดทำบริการสาธารณูปโภคดีจึงควรต้องรับผิดชอบความเห็นของกรมบัญชีกลาง ที่ กค ๐๔๑๐.๕/๐๗/๑๕๕ ลงวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ หรือหากต้องหักส่วนแห่งการใช้ประโยชน์ในทรัพย์สินดังกล่าว ก็ควรน้อยกว่าสี่ในห้าส่วนของความเสียหายทั้งหมด หรือผู้ฟ้องคดีควรต้องชดเชยค่าสินไหมทดแทนใกล้เคียงกับความเสียหาย ๓๓๐,๖๖๙ บาท และกรณีไม่อาจพิจารณาเพียงว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้รับครุภัณฑ์ทั้ง ๖ โครงการแล้ว จะไม่เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ โดยไม่คำนึงถึงว่าเป็นการจ่ายเงินที่เป็นไปตามระเบียบของทางราชการหรือไม่ เพราะหากไม่มีการจ่ายขาดเงินสะสมทั้ง ๖ โครงการดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ สามารถนำไปจ่ายขาดเงินสะสมเพื่อดำเนินโครงการอื่นๆ ที่กฎหมายกำหนดอำนาจหน้าที่ไว้ได้ และย่อมกระทบต่อการจัดทำบริการสาธารณูปโภคของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และกระทบต่อประชาชนโดยตรงดังนั้น จึงไม่อาจพิเคราะห์เพียงว่ามีวัสดุครุภัณฑ์ใช้ในราชการ ตรวจรับงานถูกต้องครบถ้วน เป็นไปตามรูปแบบรายการแล้ว จะไม่เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ ซึ่งหากพิจารณา เช่นนั้น การตราเทศบัญญัติบัญชีประจำรายจ่ายประจำปี การจัดทำแผนพัฒนาสามปี หรือการเบิกจ่ายเงิน การจัดซื้อจัดจ้าง ย่อมไม่มีความจำเป็นต้องดำเนินการตามขั้นตอน ตามที่กฎหมายบัญญัติ ทั้งเป็นการใช้อำนาจตามอำเภอใจ ไม่มีการตรวจสอบการใช้อำนาจในการจัดทำบริการสาธารณูปโภค

/นอกจากนี้...

นอกจากนี้ การเบิกจ่ายบประมาณและการอนุมัติงบประมาณโดยไม่มีเหตุตามกฎหมายที่จะเบิกจ่ายได้ จะกระทบต่อการเงินการคลังของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ซึ่งเป็นผลโดยตรงจากการดำเนินการตามนโยบายของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ รองนายกเทศมนตรีตำบลลำดาวสุรพินท์ ปลัดเทศบาล ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่งบประมาณ ผู้อำนวยการกองคลัง และผู้ฟ้องคดี ส่วนสภากเทศบาลตำบลลำดาวสุรพินท์ เพียงทำหน้าที่ในทางนิติบัญญัติ มีอำนาจในการตรวจสอบและอนุมัติให้จ่ายขาดเงินสะสมในกรณีที่ได้รับบัญชีเพื่อจ่ายขาดเงินสะสมที่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด แม้การจ่ายขาดเงินสะสมรายการการดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เจ้าหน้าที่งบประมาณ หรือผู้อำนวยการกองคลัง ไม่สามารถดำเนินการได้ หากไม่ได้รับอนุมัติจากสภากเทศบาลฯ ก็ตาม แต่ความเสียหายที่เกิดขึ้นมีใช้ผลโดยตรงที่เกิดจากการอนุมัติให้จ่ายขาดเงินสะสมของสภากเทศบาลฯ การอนุมัติให้จ่ายขาดเงินสะสมของสภากเทศบาลฯ อาจเทียบเคียงได้กับการอนุมัตitechบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีของผู้มีอำนาจกำกับดูแล ดังนั้น ความเสียหายที่เกิดขึ้นในการดำเนินการตามโครงการดังกล่าว จึงมีได้เกิดจากการอนุมัติให้จ่ายขาดเงินสะสม แต่ความเสียหายเกิดจากการดำเนินการตามนโยบายของผู้บริหารห้องถิน โดยการนำเสนอของเจ้าหน้าที่งบประมาณ และการเบิกจ่ายบประมาณของผู้อำนวยการกองคลัง ปลัดเทศบาล ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และรองนายกเทศมนตรีตำบลลำดาวสุรพินท์ เมื่อคำนึงถึงระดับความร้ายแรงแห่งการกระทำและความเป็นธรรมแล้ว สภากเทศบาลตำบลลำดาวสุรพินท์ จึงไม่ควรต้องรับผิดในความเสียหายดังกล่าวที่เกิดขึ้น

ขอให้ยกอุทธรณ์ผู้ฟ้องคดีและยืนยันความเห็นของกรมบัญชีกลาง
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ อุทธรณ์ว่า ผู้ฟ้องคดีขังระหว่างการ
ในตำแหน่งหัวหน้ากองช่าง เทศบาลตำบลลำดาวสุรพินท์ เป็นผู้เสนอขอความเห็นชอบ
จ่ายขาดเงินสะสมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ ตามบันทึกข้อความ ลงวันที่ ๒๐
ตุลาคม ๒๕๕๘ ผ่านปลัดเทศบาลและรองนายกเทศมนตรี เพื่อเสนอต่อนายกเทศมนตรี
และขณะปฏิบัติหน้าที่เข้ามาทำการสภากเทศบาลตำบลลำดาวสุรพินท์ เป็นผู้จัดทำระเบียบ
วาระการประชุมสภากเทศบาล สมัยวิสามัญ ครั้งที่ ๑ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๙ เพื่อให้
ประธานสภากเทศบาลเรียกประชุมสมาชิกสภากเทศบาลตามัญชัติที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
เสนอ และเป็นผู้ชี้แจงระเบียบกฎหมายต่อที่ประชุมสภากเทศบาล รวมทั้งจัดทำรายงาน
การประชุมสภากเทศบาลแล้วเสนอเจ้าหน้าที่งบประมาณเพื่อดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง

/ต่อไป...

ต่อไป ดังนั้น การที่ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้เสนอขอความเห็นชอบจ่ายขาดเงินสะสมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ เพื่อให้สภากเทศบาลพิจารณาอนุมัติให้จ่ายขาดเงินสะสม เป็นค่าครุภัณฑ์ประจำสำนักงานที่ไม่มีความจำเป็นเร่งด่วน จำนวน ๖ รายการ โดยไม่ได้ตรวจสอบว่าสามารถดำเนินการได้ตามกฎหมายหรือถูกต้องตามระเบียบหรือไม่ จึงเป็นการไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ พฤติกรรมดังกล่าวของผู้ฟ้องคดีถือได้ว่าเป็นการกระทำด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง เป็นเหตุให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้รับความเสียหาย ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ ระเบียบ ขั้นตอน และขอบเขตด้วยกฎหมายทุกประการ ตลอดจนการกำหนดค่าสินใหม่ทดแทนดังกล่าวได้กำหนดตามข้อเท็จจริงและตามพฤติกรรม การกระทำละเมิด ตลอดจนให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ฟ้องคดีทุกประการและผู้ที่เกี่ยวข้อง ทุกฝ่ายแล้ว คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่ ๘/๒๕๕๗ เรื่อง ให้ชดใช้ค่าสินใหม่ทดแทน กรณีเจ้าหน้าที่กระทำการทุจริตต่อหน่วยงานของรัฐ ลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๗ และคำสั่งยกอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามหนังสือ ที่ สว ๐๐๒๓.๔/๒๕๗๗ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๗ จึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ฟ้องคดีจึงต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินใหม่ทดแทน เป็นเงินจำนวน ๓๓๐,๖๖๙ บาท ตามคำสั่งดังกล่าว นอกจากนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ขอถือเอาคำให้การ และเอกสารทั้งหมดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่ได้ยื่นต่อศาลไว้แล้วเป็นส่วนหนึ่งของคำอุทธรณ์

ขอให้ศาลปักครองสูงสุดพิพากษายกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีแก้อุทธรณ์ว่า ผู้ฟ้องคดีขอถือเอาคำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีเป็นส่วนหนึ่ง ของคำแก้อุทธรณ์นี้และแก้อุทธรณ์เพิ่มเติมว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดีไม่เป็นการกระทำละเมิด หรือไม่เป็นการกระทำด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงไม่จำต้องชดใช้ค่าสินใหม่ทดแทน เนื่องจากตามข้อ ๘๙ วรรคหนึ่ง ของระเบียบ กระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงิน ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ กำหนดว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจใช้จ่ายเงินสะสมได้ โดยได้รับอนุมัติจากสภาท้องถิ่น ซึ่งขณะนั้นผู้ฟ้องคดี ดำรงตำแหน่งรักษาการหัวหน้ากองช่าง ได้เสนอบันทึกข้อความผ่านหัวหน้ากองคลัง ปลัดเทศบาล และรองนายกเทศมนตรีตำบลลำดวนสุรพินทร์ เพื่อให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑

/เสนอญัตติ...

เสนอญัตติให้สภาเทศบาลฯ พิจารณา โดยผู้ฟ้องคดีเพียงบันทึกข้อความเสนอความเห็นในเบื้องต้นตามลายงานราชการฝ่ายหน้ากอง ซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวกับการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน หรืองานเกี่ยวกับการเงินการบัญชีตามที่กำหนดไว้ในระเบียบดังกล่าว ปลัดเทศบาลซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่บัญชีตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๔ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งกำหนดว่า ให้เจ้าหน้าที่บัญชีตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ และให้มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับงานงบประมาณ ดังต่อไปนี้ด้วย ๑. เรียกให้หน่วยงานต่างๆ เสนอประมาณการรายรับ และรายจ่ายตามแบบและหลักเกณฑ์ พร้อมด้วยรายละเอียดที่กำหนดตามระเบียบข้อบังคับ คำสั่ง หรือหนังสือสั่งการกระทรวงมหาดไทย ๒. วิเคราะห์งบประมาณและการจ่ายเงินของหน่วยงานต่างๆ ๓. สั่งการ ควบคุม กำกับ ดูแล เจ้าหน้าที่จัดทำเอกสารงบประมาณ และรวบรวมเป็นร่างงบประมาณรายจ่ายประจำปี รวมทั้งเป็นการเสนอความเห็นเบื้องต้น ผ่านรองนายกเทศมนตรีซึ่งเป็นผู้ช่วยผู้อธิการบดีที่ ๑ บันทึกข้อความของผู้ฟ้องคดี เป็นการบันทึกเสนอเพื่อดำเนินโครงการตามที่ผู้อธิการบดีที่ ๑ ได้มีประกาศเทศบาล ด้วยลักษณะสุรพินท์ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๙ ให้ใช้แทนพัฒนาสามปี (พ.ศ. ๒๕๔๐ – พ.ศ. ๒๕๔๒) ที่แก้ไขเพิ่มเติมของผู้อธิการบดีที่ ๓ โดยผู้ฟ้องคดีเป็นเพียงผู้เสนอความเห็น ในเบื้องต้นในวิชาชีพทางการช่าง ซึ่งได้จัดทำรูปแบบรายการก่อสร้าง การประมาณการราคา ตามอำนาจหน้าที่ซึ่งเป็นโครงการที่ผู้อธิการบดีที่ ๑ ได้เพิ่มเติมแผนพัฒนาสามปี ซึ่งได้ประกาศใช้และถือเป็นนโยบายของผู้อธิการบดีที่ ๑ ที่ต้องให้ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติตามเท่านั้น ผู้ฟ้องคดีไม่ได้เป็นผู้มีอำนาจหรือข้านายในการตรวจสอบและการสั่งการในการใช้จ่าย งบประมาณเพื่อดำเนินโครงการจากเงินงบประมาณหรือเงินสะสมแต่อย่างใด โดยผู้ฟ้องคดี ดำเนินการตามเกณฑ์มาตรฐาน ซึ่งบุคคลเข่นนั้นจะต้องมีความวิสัยและพฤติกรรม โดยเสนอ ผ่านหัวหน้ากองคลังและปลัดเทศบาลซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่บัญชีตามที่กำหนดไว้ ซึ่งหากหัวหน้ากองคลังและปลัดเทศบาลเห็นว่าการใช้จ่าย งบประมาณดำเนินโครงการดังกล่าวไม่สามารถใช้จ่ายเงินสะสมได้ ก็มีอำนาจและสามารถ ระงับยับยั้งหรือเปลี่ยนแปลงแก้ไขเพื่อให้การใช้จ่ายงบประมาณดำเนินโครงการดังกล่าว

ให้ถูกต้อง...

ให้ถูกต้องตามระเบียบกฎหมายและวิธีการงบประมาณของทางราชการได้ โดยไม่จำต้องเห็นพ้องกับผู้ฟ้องคดี ซึ่งมิได้มีหน้าที่โดยตรงในเรื่องของงบประมาณแต่อย่างใด โดยในส่วนของผู้ฟ้องคดีขณะดำรงตำแหน่งหัวหน้ากองช่างได้ควบคุมดำเนินการออกแบบและประมาณการราคางานหลักการช่างตามแผนพัฒนาที่แก้ไขเพิ่มเติมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ก็เป็นนโยบายของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เท่านั้น ไม่มีอำนาจสั่งการหัวหน้ากองคลัง ปลัดเทศบาล และรองนายกเทศมนตรี เพื่อให้เห็นชอบตามบันทึกเสนอของผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด ทั้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ก็ไม่จำต้องผูกพันเห็นพ้องด้วยที่จะเสนอญัตติเพื่อให้สภากเทศบาล พิจารณาจ่ายขาดเงินสะสม อีกทั้ง การพิจารณาของสมาชิกสภากเทศบาลนั้น ก็เป็นสิทธิเฉพาะตัวของสมาชิก หากจำต้องมีมติอนุมัติจ่ายเงินสะสมเพื่อดำเนินโครงการตามที่เสนอแต่อย่างใด หัวหน้ากองคลังและปลัดเทศบาลเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ในการตรวจสอบ และวิเคราะห์เงินงบประมาณ ส่วนการเสนอญัตติให้สภากเทศบาลพิจารณานั้น ก็เป็นอำนาจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ หากแม้ผู้ฟ้องคดีเสนอบันทึกเพื่อดำเนินโครงการตามแผนพัฒนาสามปี เพิ่มเติม แต่ไม่ได้เสนอให้จ่ายขาดเงินสะสม ก็ไม่อาจยืนยันได้แน่ชัดว่าจะไม่มีการเสนอญัตติให้สภากเทศบาลพิจารณาเพื่ออนุมัติจ่ายขาดเงินสะสมได้ พฤติการณ์ข้อเท็จจริงดังกล่าว ข้างต้น ผู้ฟ้องคดีมีหน้าที่ควบคุมและปฏิบัติงานเกี่ยวกับการควบคุมการออกแบบและก่อสร้างงานโยธา การวางแผนการ การสำรวจวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อใช้ในการออกแบบ วางแผนหลัก ออกแบบสถาปัตยกรรม ครุภัณฑ์ และออกแบบงานด้านวิศวกรรมต่างๆ ตลอดจนควบคุมการก่อสร้างและซ่อมแซมบำรุงรักษา และติดตามผลวิจัยงานทางสถาปัตยกรรมและวิศวกรรม ควบคุมการเขียนแบบรูประยการก่อสร้าง การประมาณราคา จัดพิมพ์แบบรูประยการต่างๆ โดยมิได้มีหน้าที่หรือความชำนาญเกี่ยวกับวิธีงบประมาณ ตามระเบียบกฎหมายของทางราชการแต่อย่างใด ซึ่งตามวิสัยและพฤติการณ์ ผู้ฟ้องคดีได้ใช้ความมั่นใจว่ายังอยู่ระหว่างรอคบกับ ทำหน้าที่และมีความชำนาญในวิชาการช่าง ซึ่งได้เสนอบันทึกข้อความตามลายบังคับบัญชาในงานราชการเพื่อให้ผู้บังคับบัญชาและผู้มีหน้าที่ทบทวนตรวจสอบและพิจารณา ก่อนแล้ว ตามวิธีการทางราชการ การเสนอบันทึกข้อความ ในลายขันตอนดังกล่าว จึงไม่อาจคาดเห็นได้ว่าจะมีการพิจารณาอนุมัติจ่ายขาดเงินสะสม ตามที่เสนอได้หรือไม่ ผลของการเบิกจ่ายเงินงบประมาณจากเงินสะสมจึงเป็นเพียงการเบิกจ่ายเงินที่ไม่เป็นไปตามระเบียบของทางราชการเท่านั้น พฤติการณ์และข้อเท็จจริง ความเสียหายไม่ได้เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีในตำแหน่งรักษาการหัวหน้ากองช่าง

/ที่มีอำนาจ...

ที่มีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบการควบคุมการดำเนินการในวิชาการซ่าง เช่น ความผิดพลาดจากการออกแบบหรือจากประมาณการราคาแต่อย่างใด กรณีจึงยังไม่อาจรับฟังได้ว่าการกระทำของผู้ฟ้องคดีเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ หรือเป็นการกระทำด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ผู้ฟ้องคดีจึงไม่จำต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓

ศาลปกครองสูงสุดออกนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของคดี จำนวนจำนวน และคำชี้แจงด้วยว่าจากประการบคำແลงการณ์ของคดี ผู้ถูกฟ้องคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในจำนวนคดี กวามรายละเอียด ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า เมื่อครั้งผู้ฟ้องคดีดำเนินการหัวหน้ากองซ่าง และปฏิบัติหน้าที่เลขานุการสภาพบาลด้ำบล้ำดวนสูรพินทร์ ผู้ฟ้องคดีได้มีบันทึกข้อความลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๔๙ เสนอขอความเห็นชอบจ่ายขาดเงินสะสม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๙ เพื่อดำเนินโครงการต่างๆ จำนวน ๑๕ โครงการ ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผ่านปลัดเทศบาล ด้ำบล้ำดวนสูรพินทร์ และรองนายกเทศมนตรีด้ำบล้ำดวนสูรพินทร์ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาแล้วได้เสนอญัตติขออนุมัติใช้จ่ายเงินสะสมต่อสภาพบาลด้ำบล้ำดวนสูรพินทร์ ต่อมา ในการประชุมสภาพบาลด้ำบล้ำดวนสูรพินทร์ สมัยวิสามัญ สมัยที่ ๑ ประจำปี ๒๕๔๙ เมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๔๙ สภาพบาลด้ำบล้ำดวนสูรพินทร์ได้พิจารณาแล้วมีมติเห็นชอบให้ใช้จ่ายเงินสะสมเพื่อดำเนินโครงการตามที่เสนอได้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงได้มีหนังสือ ที่ สร ๕๓๐๐๑/๒๓๙ ลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดสุรินทร์ เพื่อขอยกเว้นการปฏิบัติตามระเบียบกระทรงมหดใหญ่ ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดสุรินทร์ไม่ได้มีหนังสืออนุมัติให้ยกเว้นการปฏิบัติตามระเบียบดังกล่าว แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้เบิกจ่ายเงินสะสมเป็นค่าจัดซื้อครุภัณฑ์ในปีงบประมาณ ๒๕๔๙ จำนวน ๖ รายการ รวมเป็นเงิน ๑,๖๕๓,๓๔๕ บาท ได้แก่ (๑) ค่าจ้างเหมาโครงการปรับปรุงห้องประชุมสภาพบาลด้ำบล้ำดวนสูรพินทร์ เป็นเงิน ๔๔,๐๐๐ บาท (๒) ค่าจัดซื้อระบบขยายเสียงสำหรับการประชุมและสัมมนาพร้อมติดตั้งในห้องประชุมสภาพบาล ด้ำบล้ำดวนสูรพินทร์ เป็นเงิน ๒๒๗,๓๐๐ บาท (๓) ค่าจัดซื้ออุปกรณ์และผ้าม่านพร้อมติดตั้ง

ในสำนักงาน...

ในสำนักงานเทศบาลตำบลลำดวนสุรพินท์ ศูนย์อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) และศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เป็นเงิน ๑๒๓,๘๐๐ บาท (๕) ค่าจัดซื้อพร้อมติดตั้งเครื่องปรับอากาศ และพัดลมดูดอากาศประจำสำนักงานเทศบาลตำบลลำดวนสุรพินท์ ศูนย์อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) และศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เป็นเงิน ๔๔๔,๒๐๐ บาท (๕) ค่าจัดซื้อครุภัณฑ์สำนักงาน (โต๊ะประชุม ตู้เหล็ก ชุดรับแขกฯ) ประจำสำนักงานเทศบาลตำบลลำดวนสุรพินท์ เป็นเงิน ๔๙๘,๐๔๕ บาท และ (๖) ค่าก่อสร้างศาลาพระภูมิพร้อมฐานตั้งศาลา บริเวณสำนักงานเทศบาลตำบลลำดวนสุรพินท์ เป็นเงิน ๒๑๕,๐๐๐ บาท ต่อมากำหนดวันตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๔ (จังหวัดนครราชสีมา) ได้ตรวจสอบงบการเงินของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แล้วพบว่า ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้เบิกเงินจ่ายขาดเงินสะสมจัดซื้อครุภัณฑ์ประจำสำนักงานที่ไม่มีความจำเป็นจริงด่วน โดยได้รับอนุมัติจากสภากาชาดเทศบาลตำบลลำดวนสุรพินท์ แต่เป็นการอนุมัติที่ไม่ถูกต้องตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อ ๙๙ วรรคหนึ่ง (๑) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ เป็นเหตุให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้รับความเสียหายเป็นเงิน ๑,๖๕๓,๓๔๕ บาท จึงได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตรวจสอบข้อเท็จจริงหาผู้รับผิดชอบใช้เงินที่เบิกจ่ายไม่ถูกต้องจำนวนดังกล่าวคืนคลังเทศบาลผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่งที่ ๕/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๕ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด ลงวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๕ ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยเห็นว่า การอนุมัติให้ใช้จ่ายเงินสะสมและการเบิกเงินจ่ายขาดเงินสะสมเป็นค่าจัดซื้อครุภัณฑ์ทั้ง ๖ รายการ เป็นไปตามภารกิจและอำนาจหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามมาตรา ๖๗ (๖) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๙๖ ที่บัญญัติให้เทศบาลอาจมีรายจ่ายเป็นค่าครุภัณฑ์ได้ประกอบกับครุภัณฑ์ที่ได้ดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างก็ตกลงเป็นกรรมสิทธิ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ซึ่งเป็นประโยชน์กับทางราชการและประชาชนที่มาติดต่อราชการหรือขอใช้สถานที่ และไม่ปรากฏหลักฐานชี้ชัดได้ว่าราคาในการจัดซื้อจัดจ้างทั้ง ๖ รายการ แพงเกินความเป็นจริง และมิได้เป็นการกระทำโดยทุจริต จึงยังไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ อันจะเป็นการกระทำละเมิด ตามมาตรา ๔๗๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ดังนั้น เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องได้แก่ นายกเทศมนตรี ปลัดเทศบาล สมาชิกสภากาชาดเทศบาล และเลขานุการสภากาชาดเทศบาล จึงไม่ได้กระทำการละเมิดต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑

/พิจารณาแล้ว...

พิจารณาแล้วเห็นชอบกับความเห็นของคณะกรรมการ จึงมีหนังสือ ที่ สร ๕๓๐๐๑/๐๒ ลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๕ รายงานผลการสอบข้อเท็จจริงพร้อมสำนวนการสอบสวนไปยังกระทรวงการคลังเพื่อพิจารณาตรวจสอบ ต่อมา กระทรวงการคลังโดยกรมบัญชีกลางได้มีหนังสือ ที่ กค ๐๔๑๐.๕/๐๗๑๙๔ ลงวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ แจ้งผลการพิจารณาความรับผิดทางละเมิด โดยเห็นว่า การที่เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องได้ดำเนินการเบิกเงินจ่ายขาดเงินสะสมเป็นค่าจัดซื้อครุภัณฑ์ประจำสำนักงานที่ไม่มีความจำเป็นเร่งด่วน เป็นการไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ พฤติกรรมถือเป็นการกระทำด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง เป็นเหตุให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้รับความเสียหายเป็นเงิน ๑,๖๕๓,๓๔๕ บาท จึงให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน ดังนี้ ๑. ผู้ฟ้องคดีรับผิดในอัตราร้อยละ ๒๐ ของความเสียหาย ๑,๖๕๓,๓๔๕ บาท คิดเป็นเงิน ๓๓๐,๖๖๙ บาท ๒. นางสิริลักษณ์ ฉัตรทอง ตำแหน่งรักษาการหัวหน้ากองคลัง รับผิดในอัตราร้อยละ ๒๐ ของความเสียหาย ๑,๖๕๓,๓๔๕ บาท คิดเป็นเงิน ๓๓๐,๖๖๙ บาท ๓. นายสมอาจ บุญทัน ตำแหน่งปลัดเทศบาลตำบลลำดาวนสุรพินทร์ รับผิดในอัตราร้อยละ ๓๐ ของความเสียหาย ๑,๖๕๓,๓๔๕ บาท คิดเป็นเงิน ๔๙,๐๐๓.๕๐ บาท ๔. นายสุชาติ ทุนทอง และนายเจือแตก ตำแหน่งนรัตน์ ตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลลำดาวนสุรพินทร์ รับผิดในอัตราร้อยละ ๑๐ ของความเสียหาย ๑,๖๕๓,๓๔๕ บาท คิดเป็นเงิน ๑๖๕,๓๓๔.๕๐ บาท โดยให้รับผิดคนละส่วนเท่าๆ กัน คิดเป็นเงินคนละ ๘๒,๖๖๗.๒๕ บาท และ ๕. นายพิชัย สถิตอินทร์ ตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลลำดาวนสุรพินทร์ รับผิดในอัตราร้อยละ ๒๐ ของความเสียหาย ๑,๖๕๓,๓๔๕ บาท คิดเป็นเงิน ๓๓๐,๖๖๙ บาท ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้มีคำสั่งที่ ๙/๒๕๕๕/๙ ลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๕ ให้ผู้ฟ้องคดีรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นเงิน ๓๓๐,๖๖๙ บาท ตามความเห็นของกระทรวงการคลัง โดยได้มีหนังสือ ที่ สร ๕๓๐๐๑/๐๔๔ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๕ แจ้งคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีทราบเมื่อวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๕ ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาแล้วเห็นว่า อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีฟังไม่เข้า จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้มีหนังสือ ที่ สร ๕๓๐๐๑/๑๓๓ ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๕ แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ให้ผู้ฟ้องคดีทราบเมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๕ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๙/๒๕๕๕/๙ ลงวันที่ ๒๔

/มกราคม...

มกราคม ๒๕๕๗ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นเงิน ๓๓๐,๖๖๙ บาท และคำวินิจฉัยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามหนังสือ ที่ สร ๐๐๒๓.๔/๒๘๗๗ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๗ ที่ให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ฟ้องคดี จึงยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองชั้นต้น ต่อมา ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่ง เทศบาลตำบลลามดาวสุรพินทร์ ที่ ๙/๒๕๕๗ เรื่อง ให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนกรณีเจ้าหน้าที่ กระทำการไม่ชอบด้วยกฎหมายของรัฐ ลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๗ ในส่วนที่เรียกให้ผู้ฟ้องคดี ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ทางราชการ เป็นจำนวนเงินที่เกินกว่า ๔๙,๖๐๐.๓๕ บาท และเพิกถอนคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามหนังสือ ที่ สร ๐๐๒๓.๔/๒๘๗๗ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๗ ในส่วนที่ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี ในจำนวนค่าสินไหมทดแทน ที่เกินกว่า ๔๙,๖๐๐.๓๕ บาท โดยใหม่ผลบัณฑิตไปถึงวันที่ออกคำสั่งและคำวินิจฉัย อุทธรณ์ดังกล่าว ผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่เห็นพ้องด้วย กับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น จึงยื่นอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยว่า คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๙/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๗ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีรับผิด ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นเงิน ๓๓๐,๖๖๙ บาท และคำวินิจฉัยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามหนังสือ ที่ สร ๐๐๒๓.๔/๒๘๗๗ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๗ ที่ให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ โดยมีประเด็นต้องวินิจฉัยก่อนว่า ผู้ฟ้องคดีได้ปฏิบัติหน้าที่ อันเป็นการกระทำการไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ หากเป็นการกระทำการไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ฟ้องคดี ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ หรือไม่ เพียงใด

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๔๒๐ บัญญัติว่า ผู้ใดจงใจหรือประมาทเลินเล่อ ทำต่อบุคคลอื่นโดยผิดกฎหมายให้เข้าเสียหาย ถึงแก่ชีวิตก็ได้ แก่ร่างกายก็ได้ อนามัยก็ได้ เสรีภาพก็ได้ ทรัพย์สินหรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดก็ได้ ท่านว่าผู้นั้นทำละเมิด จำต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อการนั้น พระราชบัญญัติความรับผิด ทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๘ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในกรณีที่หน่วยงาน ของรัฐต้องรับผิดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้เสียหายเพื่อการกระทำการไม่ชอบด้วยกฎหมาย ให้หน่วยงานของรัฐมีสิทธิเรียกให้เจ้าหน้าที่ผู้กระทำการไม่ชอบด้วยกฎหมายชดค่าสินไหมทดแทนดังกล่าว แก่หน่วยงานของรัฐได้ ถ้าเจ้าหน้าที่ได้กระทำการนั้นไปด้วยความจงใจหรือประมาทเลินเล่อ อย่างร้ายแรง และวรรคสอง บัญญัติว่า สิทธิเรียกให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจะมีได้เพียงได้

/ให้คำนึง...

ให้คำนึงถึงระดับความร้ายแรงแห่งการกระทำและความเป็นธรรมในแต่ละกรณีเป็นเกณฑ์โดยมิต้องให้ใช้เต็มจำนวนของความเสียหายก็ได้ มาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในกรณีที่เจ้าหน้าที่เป็นผู้กระทำการเมิดต่อหน่วยงานของรัฐไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานของรัฐที่ผู้นั้นอยู่ในสังกัดหรือไม่ ถ้าเป็นการกระทำในการปฏิบัติหน้าที่ การเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนจากเจ้าหน้าที่ ให้นำบทบัญญัติตามมาตรา ๘ มาบังคับใช้โดยอนุโลม... และมาตรา ๑๒ บัญญัติว่า ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ด้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนที่หน่วยงานของรัฐได้ใช้ให้แก่ผู้เสียหายตามมาตรา ๘ หรือในกรณีที่เจ้าหน้าที่ด้องใช้ค่าสินไหมทดแทนเนื่องจากเจ้าหน้าที่ผู้นั้นได้กระทำการเมิดต่อหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๑๐ ประกอบกับมาตรา ๘ ให้หน่วยงานของรัฐที่เสียหายมีอำนาจออกคำสั่งเรียกให้เจ้าหน้าที่ผู้นั้นชำระเงินดังกล่าวภายในเวลาที่กำหนด และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๙๙ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจใช้จ่ายเงินสะสมได้ โดยได้รับอนุมัติจากสภาท้องถิ่นภายในได้เงื่อนไข ดังต่อไปนี้ (๑) ให้กระทำได้เฉพาะกิจการซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งเกี่ยวกับด้านการบริการชุมชนและสังคม หรือกิจการที่เป็นการเพิ่มพูนรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือกิจการที่จัดทำเพื่อบำดัดความเดือดร้อนของประชาชน ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือตามที่กฎหมายกำหนด ...

เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ขณะที่ผู้ฟ้องคดีดำเนินการหัวหน้ากองช่างและปฏิบัติหน้าที่ในฐานะผู้อำนวยการสถาบันเทคโนโลยีคำลามลำดวนสุรพินทร์ ผู้ฟ้องคดีได้มีบันทึกข้อความลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๔๕ เสนอโครงการเพื่อขออนุมัติจ่ายขาดเงินสะสม ประจำปีงบประมาณ ๒๕๔๕ ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผ่านปลัดเทศบาลตำบลลำดวนสุรพินทร์ และรองนายกเทศมนตรีตำบลลำดวนสุรพินทร์ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาแล้วได้เสนอญัตติขออนุมัติใช้จ่ายเงินสะสมต่อสถาบันเทคโนโลยีคำลามลำดวนสุรพินทร์ ต่อมา ในการประชุมสถาบันเทคโนโลยีคำลามลำดวนสุรพินทร์ สมัยวิสามัญ สมัยที่ ๑ ประจำปี ๒๕๔๕ เมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๔๕ สถาบันเทคโนโลยีคำลามลำดวนสุรพินทร์ได้พิจารณาแล้วมีมติเห็นชอบให้ใช้จ่ายเงินสะสมเพื่อดำเนินโครงการตามที่เสนอได้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงได้เบิกจ่ายเงินสะสมในปีงบประมาณ ๒๕๔๕ เป็นค่าจัดซื้อครุภัณฑ์จำนวน ๖ รายการ รวมเป็นเงิน ๑,๖๕๓,๓๔๕ บาท ได้แก่ (๑) ค่าจ้างเหมาโครงการปรับปรุงห้องประชุมสถาบันเทคโนโลยีคำลามลำดวนสุรพินทร์ เป็นเงิน ๔๔,๐๐๐ บาท

/ตามวีກ...

ตามภูมิภาคเลขที่คลังรับ ๑๓๔/๒๕๕๐ ลงวันที่จ่าย ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙ (๒) ค่าจัดซื้อระบบขยายเสียงสำหรับการประชุมและสัมมนาพร้อมติดตั้งในห้องประชุมสภากเทศบาลเป็นเงิน ๒๒๗,๓๐๐ บาท ตามภูมิภาคเลขที่คลังรับ ๑๖๐/๒๕๕๐ ลงวันที่จ่าย ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๙ (๓) ค่าจัดซื้อมุลสิ่งผ้าม่านพร้อมติดตั้งในสำนักงานเทศบาลตำบลลามสาบันสูรพินท์ ศูนย์อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) และศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เป็นเงิน ๑๒๓,๘๐๐ บาท ตามภูมิภาคเลขที่คลังรับ ๑๖๑/๒๕๕๐ ลงวันที่จ่าย ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๙ (๔) ค่าจัดซื้อพร้อมติดตั้งเครื่องปรับอากาศและพัดลมดูดอากาศประจำสำนักงานเทศบาลตำบลลามสาบันสูรพินท์ ศูนย์อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) และศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เป็นเงิน ๕๔๕,๒๐๐ บาท ตามภูมิภาคเลขที่คลังรับ ๒๑๘/๒๕๕๐ ลงวันที่จ่าย ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๙ (๕) ค่าจัดซื้อครุภัณฑ์สำนักงาน (โต๊ะประชุม ตู้เหล็ก ชุดรับแขกฯ) ประจำสำนักงานเทศบาลตำบลลามสาบันสูรพินท์ เป็นเงิน ๔๙๘,๐๔๕ บาท ตามภูมิภาคเลขที่คลังรับ ๒๒๑/๒๕๕๐ ลงวันที่จ่าย ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๙ และ (๖) ค่าก่อสร้างศาลาพระภูมิพร้อมฐานตั้งศาลาบริเวณสำนักงานเทศบาลตำบลลามสาบันสูรพินท์ เป็นเงิน ๒๑๕,๐๐๐ บาท ตามภูมิภาคเลขที่คลังรับ ๒๔๖/๒๕๕๐ ลงวันที่จ่าย ๑๕ มกราคม ๒๕๕๙ เห็นว่า เงินสะสมเป็นเงินที่เหลือจ่ายจากเงินรายรับตามงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม และเงินรายรับอื่นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับไว้ภายในวันสิ้นปีงบประมาณหลังจากที่ได้หักทุนสำรองเงินสะสมไว้แล้ว รวมทั้งเงินสะสมในปีก่อนๆ ด้วย ซึ่งเงินสะสมถือเป็นเงินงบประมาณที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีไว้เพื่อเสริมความมั่นคงในฐานะทางการคลังและสร้างสภาพคล่องทางการเงินไว้สำหรับการใช้จ่ายในการนี้ที่มีความจำเป็นเร่งด่วน โดยการใช้จ่ายเงินสะสมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องคำนึงถึงฐานะการคลังและเสถียรภาพในระยะยาวด้วย ซึ่งจะเป็นประโยชน์มหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจสอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๘๙ วรรคหนึ่ง (๑) ได้กำหนดเงื่อนไขการใช้จ่ายเงินสะสมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สามารถกระทำได้ ต่อเมื่อได้รับอนุมัติจากสภากเทศบาลท้องถิ่น โดยให้กระทำได้เฉพาะกิจการซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือตามที่กฎหมายกำหนด และต้องเป็นกิจการที่เกี่ยวกับด้านการบริการชุมชนและสังคม หรือกิจการที่เป็นการเพิ่มพูนรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือกิจการที่จัดทำเพื่อบำดความเดือดร้อนของประชาชน ซึ่งเมื่อพิจารณาการเบิกจ่ายเงินสะสม

/ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓...

ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เพื่อจัดซื้อครุภัณฑ์ทั้ง ๖ รายการ แล้ว เห็นว่า แม้จะเป็นโครงการที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. ๒๕๕๐ – พ.ศ. ๒๕๕๒) ฉบับเพิ่มเติม ซึ่งได้ประกาศใช้เมื่อวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๙ แต่โครงการดังกล่าว เป็นการจัดซื้อจัดจ้างเพื่อให้ได้มาซึ่งครุภัณฑ์ไว้สำหรับใช้ประโยชน์ประจำสำนักงาน ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ โดยเฉพาะ จึงมิใช่กิจการที่เกี่ยวกับด้านการบริการชุมชนและสังคม หรือกิจการที่เป็นการเพิ่มพูนรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือกิจการที่จัดทำเพื่อบำดความเดือดร้อนของประชาชน การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้เบิกจ่ายเงินสะสมเป็นค่าจัดซื้อครุภัณฑ์ทั้ง ๖ รายการ รวมเป็นเงิน ๑,๖๕๓,๓๔๕ บาท จึงเป็นการใช้จ่ายเงินสะสมที่ไม่เป็นไปตามข้อ ๘๙ วรรคหนึ่ง (๑) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจสอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งถือเป็นการนำเงินงบประมาณไปใช้จ่ายผิดประเภทอันเป็นความผิดวินัยทางงบประมาณ และการคลัง อย่างไรก็ตาม แม้การกระทำการดังกล่าวจะเป็นความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลัง แต่การที่เจ้าหน้าที่ผู้กระทำความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลังจะต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินใหม่ทดแทนให้แก่ทางราชการหรือไม่ นั้น ย่อมต้องพิจารณาด้วยว่าการกระทำการของเจ้าหน้าที่ผู้นั้นเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่หน่วยงานของรัฐหรือไม่ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏตามรายงานผลการสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดฉบับลงวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๔ ว่า เหตุที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ต้องดำเนินการจัดซื้อครุภัณฑ์ทั้ง ๖ รายการ โดยขออนุมัติใช้จ่ายเงินสะสมจากสภาพบาลตามล้ำดวนสูรพินท์ กีเนื่องมาจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ดำเนินการก่อสร้างอาคารสำนักงานเทศบาลหลังใหม่แล้วเสร็จ จึงต้องมีการย้ายไปปฏิบัติราชการ ณ สำนักงานเทศบาลหลังใหม่ แต่ยังขาดครุภัณฑ์ที่จะมาบริการประชาชนและผู้มาติดต่อราชการกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ประกอบกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ประกาศใช้เทคโนโลยีดิจิทัลประมวลรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ ไปแล้ว จึงไม่สามารถนำเงินงบประมาณประจำปีมาดำเนินการได้ จึงเห็นว่า การเบิกจ่ายเงินสะสมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นค่าจัดซื้อครุภัณฑ์จำนวน ๕ รายการ ได้แก่ (๑) ค่าจ้างเหมาโครงการปรับปรุงห้องประชุมสภาพบาลตามล้ำดวนสูรพินท์ เป็นเงิน ๔๕,๐๐๐ บาท (๒) ค่าจัดซื้อระบบขยายเสียงสำหรับการประชุมและสัมมนาพร้อมติดตั้งเป็นเงิน ๒๒๗,๓๐๐ บาท (๓) ค่าจัดซื้อมุลสีและผ้าม่านพร้อมติดตั้งเป็นเงิน ๑๒๓,๘๐๐ บาท (๔) ค่าจัดซื้อพร้อมติดตั้งเครื่องปรับอากาศและพัดลมดูดอากาศ เป็นเงิน ๕๔๕,๒๐๐ บาท

/และ...

และ (๕) ค่าจัดซื้อครุภัณฑ์สำนักงาน ได้แก่ โต๊ะประชุม ตู้เหล็ก ชุดรับแขก เป็นเงิน ๔๙,๐๔๕ บาท ถือเป็นรายจ่ายของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในหมวดค่าครุภัณฑ์ ตามมาตรา ๖๗ (๖) แห่งพระราชบัญญัตitechบาล พ.ศ. ๒๕๗๖ ซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ สามารถใช้จ่ายจากเงินบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมได้ เพียงแต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่ได้ตั้งบประมาณรายจ่ายนี้ไว้ในtechบาล ถือติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่ได้ประกาศใช้บังคับไปแล้ว เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า อาคารสำนักงานtechบาลหลังใหม่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ก่อสร้างเสร็จแล้ว แต่ยังไม่มีการตั้งบประมาณรายจ่ายเป็นค่าจัดซื้อครุภัณฑ์ประจำสำนักงานหลังใหม่ ซึ่งหากปล่อยทิ้งไว้นาน โดยไม่มีการจัดซื้อครุภัณฑ์ทั้ง ๕ รายการ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ แล้ว ย่อมจะทำให้ อาคารสำนักงานtechบาลที่สร้างใหม่มีสภาพทรุดโทรม หรือวัสดุอุปกรณ์ด่างๆ เสื่อมสภาพได้อันจะทำให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ ประกอบกับครุภัณฑ์ทั้ง ๕ รายการ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ดำเนินการจัดซื้อจ้างนั้นถือเป็นครุภัณฑ์ที่มีความจำเป็นด้องใช้ในการปฏิบัติราชการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่สำนักงานtechบาลหลังใหม่ ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้เบิกจ่ายเงินสะสมเป็นค่าจัดซื้อครุภัณฑ์ทั้ง ๕ รายการ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ จึงถือเป็นกรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วน เมื่อไม่ปรากฏว่าราคารุภัณฑ์ที่จัดซื้อจ้าง สูงกว่าความเป็นจริง และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ก็ได้เข้าใช้ประโยชน์จากครุภัณฑ์นั้นแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงไม่ได้รับความเสียหายจากการใช้จ่ายเงินสะสมเป็นค่าจัดซื้อครุภัณฑ์ทั้ง ๕ รายการ ส่วนกรณีการเบิกจ่ายเงินสะสมเป็นค่าก่อสร้างศาลาพระภูมิพร้อมฐานตั้งศาลา เป็นเงิน ๒๑๕,๐๐๐ บาท นั้น เห็นว่า แม้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จะต้องย้ายไปปฏิบัติราชการ ที่สำนักงานtechบาลหลังใหม่ที่เพิ่งก่อสร้างแล้วเสร็จ แต่การก่อสร้างศาลาพระภูมิเป็นโครงการที่ไม่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติราชการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงมิใช่โครงการที่มีความจำเป็นเร่งด่วนที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ต้องรับดำเนินการจัดซ้างโดยใช้จ่ายเงินสะสม ภายในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้เบิกจ่ายเงินสะสมเป็นค่าก่อสร้าง ศาลาพระภูมิพร้อมฐานตั้งศาลาเป็นเงิน ๒๑๕,๐๐๐ บาท ตามวีກาเลขที่คลังรับ ๒๕๖/๒๕๕๐ ลงวันที่จ่าย ๑๙ มกราคม ๒๕๕๐ จึงเป็นการใช้จ่ายเงินสะสมที่ไม่มีความจำเป็นเร่งด่วน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงได้รับความเสียหายจากการใช้จ่ายเงินสะสมเป็นค่าก่อสร้างศาลาพระภูมิพร้อมฐานตั้งศาลาเป็นเงิน ๒๑๕,๐๐๐ บาท เมื่อผู้ฟ้องคดีซึ่งดำรงตำแหน่งรักษาการหัวหน้ากองช่าง มีหน้าที่รับผิดชอบงานโครงการที่ได้ดำเนินการจัดซื้อจ้างทั้ง ๖ โครงการ

/เป็นผู้เสนอ...

เป็นผู้เสนอโครงการจัดซื้อครุภัณฑ์เพื่อให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาเสนอขออนุมัติใช้จ่ายเงินสะสมจากสภาพาณิชบาลตามล้ำดวนสูรพินท์ โดยผู้ฟ้องคดีไม่ได้ตรวจสอบว่าการดำเนินโครงการดังกล่าวอยู่ในเงื่อนไขที่สามารถใช้จ่ายเงินสะสมได้ตามกฎหมายและระเบียบหรือไม่ ประกอบกับในการประชุมสภาพาณิชบาลตามล้ำดวนสูรพินท์ สมัยวิสามัญ ครั้งที่ ๑ ประจำปี ๒๕๔๙ เมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๔๙ ผู้ฟ้องคดีซึ่งปฏิบัติหน้าที่เลขานุการสภาพาณิชบาลตามล้ำดวนสูรพินท์ มีหน้าที่ซึ่งแจ้งกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หนังสือสั่งการหรือแนวทางปฏิบัติซึ่งเกี่ยวข้องกับกิจการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อที่ประชุมสภาพาณิชท้องถิ่น ตามข้อ ๑๙ (๒) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยข้อบังคับ การประชุมสภาพาณิชท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ผู้ฟ้องคดีจึงมีหน้าที่ต้องซึ่งแจ้งระเบียบกฎหมาย เพื่อให้การพิจารณาอนุมัติให้ใช้จ่ายเงินสะสมของสภาพาณิชบาลตามล้ำดวนสูรพินท์ เป็นไปตามเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนดไว้ แต่ผู้ฟ้องคดีกลับซึ่งแจ้งต่อที่ประชุมสภาพาณิชบาล ตามล้ำดวนสูรพินท์ว่าสามารถดำเนินการอนุมัติให้ใช้จ่ายเงินสะสมเพื่อดำเนินโครงการจัดซื้อครุภัณฑ์ทั้ง ๖ โครงการ ได้เป็นเหตุให้สภาพาณิชบาลตามล้ำดวนสูรพินท์ได้พิจารณาอนุมัติให้ใช้จ่ายเงินสะสมโดยไม่ถูกต้องตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อ ๘๙ วรรคหนึ่ง (๑) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ พฤติกรรมของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง เป็นเหตุให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้รับความเสียหายเป็นเงิน ๒๑๕,๐๐๐ บาท อันเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามมาตรา ๔๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ผู้ฟ้องคดีจึงต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินใหม่ทดแทนให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามมาตรา ๑๐ ประกอบมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๗ และเมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้เบิกจ่ายเงินสะสมเป็นค่าก่อสร้างศาลมีรวมฐานตั้งศาลมโดยได้รับอนุมัติให้ใช้จ่ายเงินสะสมจากสภาพาณิชบาลตามล้ำดวนสูรพินท์ ซึ่งการอนุมัติให้ใช้จ่ายเงินสะสมเป็นอำนาจของสภาพาณิชบาลตามล้ำดวนสูรพินท์ที่จะพิจารณาอนุมัติภายใต้เงื่อนไขตามข้อ ๘๙ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ความเสียหายของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ส่วนหนึ่ง จึงเกิดจากการที่สภาพาณิชบาลตามล้ำดวนสูรพินท์ ได้พิจารณาอนุมัติให้ใช้จ่ายเงินสะสมเพื่อดำเนินโครงการก่อสร้างศาลมีรวมฐานตั้งศาลม

/โดยไม่ขอบ...

โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย สภาเทศบาลตำบลลำดวนสูรพินท์จึงต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินใหม่ทดแทนให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในส่วนการกระทำของตนด้วย การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งตามความเห็นของกระทรวงการคลังให้ผู้ฟ้องคดีรับผิดชอบใช้ค่าสินใหม่ทดแทนในอัตรา้อยละ ๒๐ ของความเสียหาย ๑,๖๕๓,๓๔๕ บาท เป็นเงิน ๓๓๐,๖๖๙ บาท จึงเป็นการกำหนดสัดส่วนความรับผิดชอบของผู้ฟ้องคดี โดยมิได้คำนึงถึงระดับความร้ายแรงแห่งการกระทำและความเป็นธรรมในแต่ละกรณี ตามมาตรา ๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งเมื่อคำนึงถึงระดับความร้ายแรงแห่งการกระทำและความเป็นธรรมแห่งกรณีที่ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้เสนอโครงการก่อสร้างศาลาพระภูมิพร้อมฐานตั้งศาลาเพื่อให้สภาเทศบาลตำบลบำล้ำดวนสูรพินท์พิจารณาอนุมัติให้ใช้จ่ายเงินสะสมโดยไม่ได้ตรวจสอบว่าสามารถดำเนินโครงการโดยใช้จ่ายเงินสะสมได้ตามกฎหมายและระเบียบหรือไม่ ทั้งผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ชี้แจงระเบียบกฎหมายต่อที่ประชุมสภาเทศบาลตำบลบำล้ำดวนสูรพินท์ว่าสามารถดำเนินการอนุมัติให้ใช้จ่ายเงินสะสมเพื่อดำเนินโครงการก่อสร้างศาลาพระภูมิพร้อมฐานตั้งศาลาได้ และสภาเทศบาลตำบลบำล้ำดวนสูรพินท์เป็นผู้พิจารณาอนุมัติให้ใช้จ่ายเงินสะสมได้ จึงเห็นควรกำหนดให้สภาเทศบาลตำบลบำล้ำดวนสูรพินทร์รับผิดในอัตรา้อยละ ๒๐ ของความเสียหาย ๒๑๕,๐๐๐ บาท เป็นเงิน ๔๓,๐๐๐ บาท และให้ผู้ฟ้องคดีรับผิดในอัตรา้อยละ ๑๕ ของความเสียหาย ๒๑๕,๐๐๐ บาท เป็นเงิน ๓๒,๒๕๐ บาท ดังนั้น คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๙/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๗ เนพะในส่วนที่ให้ผู้ฟ้องคดีรับผิดชอบใช้ค่าสินใหม่ทดแทนเกินกว่าจำนวน ๓๒,๒๕๐ บาท จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และคำวินิจฉัยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามหนังสือที่ สร ๐๐๒๓.๔/๒๙๗๗ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๗ เนพะในส่วนที่ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีในจำนวนค่าสินใหม่ทดแทนที่เกินกว่า ๓๒,๒๕๐ บาท จึงเป็นคำวินิจฉัยที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายเช่นเดียวกัน

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาเพิกถอนคำสั่งเทศบาลตำบลบำล้ำดวนสูรพินท์ที่ ๙/๒๕๕๗ เรื่อง ให้ชดใช้ค่าสินใหม่ทดแทนกรณีเจ้าหน้าที่กระทำละเมิดต่อหน่วยงานของรัฐ ลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๗ ในส่วนที่เรียกให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินใหม่ทดแทนแก่ทางราชการเป็นจำนวนเงินที่เกินกว่า ๔๕,๖๐๐.๓๕ บาท และเพิกถอนคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามหนังสือที่ สร ๐๐๒๓.๔/๒๙๗๗ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๗ ในส่วนที่ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีในจำนวนค่าสินใหม่ทดแทนเป็นจำนวนเงินที่เกินกว่า

/๔๕,๖๐๐.๓๕ บาท...

๔๕,๖๐๐.๓๕ บาท โดยให้มีผลบันทึกไปถึงวันที่ออกคำสั่งและคำนิจฉัยอุทธรณ์ดังกล่าว นั้น
ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วยบางส่วน

พิพากษาแก้คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้เพิกถอนคำสั่ง
เทศบาลตำบลจำนวนสูรพินทร์ ที่ ๙/๒๕๕๗ เรื่อง ให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนกรณีเจ้าหน้าที่
กระทำละเมิดต่อหน่วยงานของรัฐ ลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๗ เนพะในส่วนที่ให้ผู้ฟ้องคดี
รับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ทางราชการเกินกว่าจำนวน ๓๒,๒๕๐ บาท และเพิกถอน
คำนิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามหนังสือ ที่ สร ๑๐๒๓.๔/๒๙๗ ลงวันที่ ๑๙
มีนาคม ๒๕๕๗ เนพะในส่วนที่ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีในจำนวนค่าสินไหมทดแทน
ที่เกินกว่า ๓๒,๒๕๐ บาท นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น

นายสมชาย เอมโوخ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำเนา

นายประเสริฐศักดิ์ มีลาภ
ประธานแผนกคดีละเมิดและความรับผิดอย่างอื่น
ในศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการหัวหน้าคณะ

นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราษฐ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายบุญอนันต์ วรรณพานิชย์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นางสิริกาญจน์ พานพิทักษ์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำเนา

ตุลาการผู้แต่งคดี : นายอภิรักษ์ ปานเทพอินทร์

